

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 1
FCI:n numero: 350
Hyväksytty 13.7.2005
SKL-FKK

EPÄVIRALLINEN KÄÄNNÖS

KARPAATTIENKOIRA 1/4 ROMANIAN CARPATHIAN SHEPHERD DOG

(CIOBĂNESCU ROMĂNESCU CARPATIN)

Alkuperämaa: Romania

KÄYTTÖTARKOITUS: Romanian paimenet ovat käyttäneet tätä paimenkoiraa Karpaattien vuoristossa jo vuosisatojen ajan eläinlaumojen puolustajana. Se on myös erinomainen vartiokoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 1 lammaskoirat (paitsi sveitsinpaimenkoirat), alaryhmä 1 lammaskoirat; käyttökoetulosta ei vaa-dita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Karpaattienkoira valikoitiin Karpaa-teilla Tonavan alueella jo olemassaolevasta paikallisesta kannasta. Vuosisatojen ajan valikoinnin perusteena on ollut käyttökelpoisuus. Näiden koirien luonne ja käyttäytyminen on säilynyt ennallaan tähän päivään asti.

Kansallinen Eläintieteenlaitos laati ensimmäisen rotumääritelmän vuonna 1934. Romanian Kennelliitto uusi ja päivitti sen vuosina

1982, 1999 ja 2001. Kennelliiton tekninen toimikunta hyväksyi rotumääritelmän 30.3.2002 vastaamaan FCI:n ehdottamaa muotoilua.

YLEISVAIKUTELMA: Melko kookas, ketterä, ei koskaan raskas; yleisvaikutelmaltaan voimakas koira. Runko on suorakaiteen muotoi-nen, lantio leveä ja hieman viisto, rintakehä tilava ja syvä, lavat pitkät ja hieman viistot. Sukupuolileima on selvä, urokset ovat narttuja suu-rempiä ja voimakkaampia.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Kallon pituus on hieman yli puo-let pään koko pituudesta. Rungon pituus on aina suurempi kuin säkä-
korkeus. Nartuilla lanneosa voi olla hieman pitempi. Rintakehän sy-
vyys on suunnilleen puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Luontainen vartiointitaipumus ja rohkeus; tunnusomaista on vaistomainen ja ehdoton kiintymys laumaansa ja isäntäänsä. Omanarvontuntoinen, rauhallinen ja tasa-painoinen koira.

PÄÄ: Lupoidi-tyyppi (susimainen).

KALLO-OSA: Keskivahva koira, jonka pää on voimakas, mutta ei raskas. Otsa on leveä ja hieman kaareutunut, leveimmillään korvien välissä kaventuen vähitellen kohti otsapengertä. Otsauurre on melko pitkä ja riittävän selvästi erottuva.

OTSAPENGER: Kohtalainen, ei koskaan liian korostunut eikä liian vähäinen.

KIRSU: Suuri, leveä ja aina musta.

KUONO-OSA: Voimakas ja poikkileikkaukseltaan suunnilleen soi-kea, hieman tylppä kartionmuoto. Kuono on hieman lyhyempi kuin kallo tai korkeintaan sen pituinen.

HUULET: Paksut, hyvin pigmentoituneet ja tiiviit. Suupielet sulkeu-tuvat hyvin.

LEUAT / HAMPAAT / PARENTA: Voimakkaat, tasapainoiset ja suorat leuat. Voimakas hampaisto. Leikkaava parenta, etuhammasri-vit ovat hieman kaarevat.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

POSKET: Kuivat; poskilihakset ovat vahvat, mutta eivät koskaan ulkonevat. Nahka on tiiviisti pinnanmyötäinen.

SILMÄT: Mantelinmuotoiset ja hieman vinoasentoiset, eivät liian suuret suhteessa päähän, tummanruskeat, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Silmäluomet ovat mustat ja tiiviit.

KORVAT: Eivät liian suuret, kolmiomaiset, hieman silmälinjaa ylemmäksi kiinnittyneet, kärjestään hieman pyöristyneet, ja tiiviisti poskenmyötäiset.

KAULA: Lihaksikas, hyvin voimakas ja keskipitkä, asenoltaan noin 50°:n kulmassa vaakatasoon nähden.

RUNKO: Vahva, hyvin kehittynyt ja hieman pitkänomainen.

YLÄLINJA: Suora ja vakaa.

SÄKÄ: Vain hieman korostunut.

SELKÄ: Keskipitkä, suora, vakaa ja lihaksikas.

LANNE: Voimakas, lihaksikas, ei liian leveä, keskipitkä, ei liian pitkä (ylälinja ei tällöin olisi riittävän vakaa) eikä liian lyhyt.

LANTIO: Leveä ja lihaksikas, keskipitkä ja hieman viisto, ei koskaan jyrkkä.

RINTAKEHÄ: Hyvin kehittynyt ja syvä, kyynärpäiden tasolle ulottuva ja kohtalaisen leveä. Kyljet ovat vahvat ja selvästi kaareutuneet, eivät koskaan tynnyrimäiset.

ALALINJA: Kohtuullisesti nouseva, vatsa on hieman vetäytynyt, mutta ei koskaan kuroutunut eikä riippuva.

HÄNTÄ: Melko ylös kiinnittynyt, tuuhea- ja runsaskarvainen. Koiran ollessa rauhallinen, häntä riippuu joko suorana tai sapelinmuotoisena ulottuen kintereisiin. Koiran innostuessa tai työskennellessä häntä on korkeammalla, joskus jopa selkälínjan yläpuolella, mutta ei koskaan selän päällä makaava tai sen päälle kiertynyt.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vahvaluiset ja edestä sekä sivulta katsottuna pystysuorat.

LAVAT: Vahvat ja kohtalaisen viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungon myötäiset, eivät sisään- eivätkä ulospäin kiertyneet.

KYYNÄRVARRET: Suorat, hyvin vahvat ja poikkileikkaukseltaan soikeat.

VÄLIKÄMMENET: Lyhyet ja hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Soikeat, kookkaat ja tiiviit.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna pystysuorat, lihaksikkaat, vahvaluiset ja hyvin kulmautuneet.

REIDET: Leveät ja hyvin lihaksikkaat.

SÄÄRET: Voimakkaat, lihaksikkaat ja keskipitkät.

KINTEREET: Vakaat ja kiinteät, eivät liian korkeat (viittaavaat ylikulmautuneisiin polviin) eivätkä liian matalat.

VÄLIJALAT: Vakaat ja pystysuorat.

KÄPÄLÄT: Soikeat, hyvin kehittyneet ja tiiviit, hivenen etukäpäliä pienemmät. Varpaat ovat kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Mahdolliset kannukset tulisi poistaa paitsi maissa, joissa poistaminen on lailla kielletty. Päkiät ovat kimmoiset ja kestävät.

LIIKKEET: Vapaat ja pitkäaskeliset. Tehokas ja kestävä ravi. Raajat liikkuvat yhdensuuntaisesti.

NAHKA: Tuhkanharmaa pigmentti. Kirsu, silmäluomet ja huulet ovat mustat. Kynnet ovat mieluiten tuhkanharmaat tai mustat.

KARVAPEITE

KARVA: Karheaa, tiheää ja suoraa. Aluskarva on tiheää ja pehmeää. Päässä ja raajojen etuosassa karva on pehmeää ja pinnanmyötäistä, muualla keskipitkää ja kauttaaltaan tuuhea. Kaulassa, raajojen takaosassa ja hännässä karva on pitempää - näissä osissa runsas karvapeite on tyypillistä.

VÄRI: Kalpean kellanruskea mustin karvakärjin (sudenharmaa) erisävyisinä; rungon sivut ovat usein vaaleammat ja yläosa tummempi. Kalpea kellanruskea mustin karvankärjin ja valkoisin merkein ei miellellään saa olla vallitseva.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS:

Urokset ihanne 65 - 73 cm

nartut ihanne 59 - 67 cm.

Yleisvaikutelma on kuitenkin aina tärkeämpi kuin koko.

PAINO: Suhteessa kokoon antaen vaikutelman voimakkaasta, mutta ei raskaasta koirasta.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

VAKAVAT VIRHEET: Kaikki käyttötarkoitusta häiritsevät poikkeamat yllämainituista kohdista

- hento tai liian raskas rakenne
- liian vaaleat silmät
- hyvin riippuvat alaluomet, jolloin silmämuna näkyy; liian paksut huulet ja riippuvat suupielet
- huomattavat pigmentin puutokset
- selvä pitkärunkoisuus (yli 10 % säkäkorkeutta suurempi) ja neliömäinen rakenne.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressivisuus, voimakas arkuus tai venttous

- selvä epätyypillisuus eli molossimaisuus
- P3-hampaan tai muun hampaan puuttuminen, kulmahampaan, P4-hampaan tai poskihampaan puuttuminen, useamman kuin kolmen hampaan puuttuminen (lukuunottamatta P1-hampaita)
- ylä-, ala- tai tasapurenta
- hyvin kevyt luusto
- riittämättömästi kehittynyt rintakehä
- aluskarvan puuttuminen, muu kuin lyhyt karva päässä ja raajojen etuosassa, kihara, pörröinen, karkea, pitkä, pehmeä tai silkkinen karvapeite, selvä jakaus selkärangan kohdalla
- huomattava pigmentin puutos silmäluomissa, kirsussa, nahassa ja huulissa; sininen silmä
- ruskea, juovikas tai keltainen väri, em. väriset läiskät
- säkäkorkeus uroksilla alle 62 cm ja nartuilla alle 58 cm.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.